

OBUWANIE (1) *sb n*

G sg obuwanią.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Wkładanie butów na nogi; calceatus Cn: flugá nieprzećiwiąc łie pánu ołtrogi przypnie [...] Gdy do obuwania przyłzło/ co czynić/ żadną miarą z ołtrogámi tám nogi nie wnidą. GórnDworz P3.

Cf **OBUWAĆ, OBUWAĆ SIĘ**

JR